

01.02.2024 Biblická hodina

Vzdych: „Veď už je čas, aby sa začal súd od Božieho domu. Ak sa však začne najprv od nás, aký bude koniec tých, čo sú neposlušní Božiemu evanjeliu?“ (1Pt 4,17) Amen.

Pieseň: Žalm č.25: 1-5. verše: „Pozdvihujem dušu svoju...“

Modlitba:

Ďakujeme, že sme pre Teba všetci dôležití. Ty si Ten, Kto sa stará o naše spôsoby, naše rozhodnutia, naše slabosti a vidí naše pokušenia, naše úlohy a naše choroby. Pred Tebou, drahý Ježiš je všetko, čo denne skúša našu dôveru a vieru v Teba.

Prosíme Ťa dnes, aby si nás pripravil na úprimné vyznanie hriechov a pokánie, aby sa pred Tebou zlomilo naše neraz zatvrdelé srdce. My si stále berieme späť naše staré ja, ale chceme s Tebou začať odznova, a žiť od dneška s Tvojim požehnaním, veď u Teba je odpustenie našich hriechov a len s Tebou a pred Tvojou tvárou môžeme mať úprimné spoločenstvo ako Tvoje vyvolené deti.

Prosíme Ťa, aby si nás požehnal v tomto bratskom a sesterskom kruhu. Prosíme Ťa, obdar nás svetlom a múdrosťou Svojho Svätého Ducha, aby sme neboli len poslucháčmi Tvojho Svätého Slova, ale aj jeho činiteľmi a zvestovateľmi.

Príd', Duchu Svätý Bože, aby sme znova spoznali, že súd Otca sme mali znášať my, a nie náš Pán Ježiš Kristus. Nech dokážeme žiť z tejto milosti a lásky každý deň nášho života. Pre Pána Ježiša Krista prosíme, vypočuj našu modlitbu. Amen.

Biblický text: Kniha proroka Amosa 2. kapitola:

Čítam Božie Slovo, ktoré je zapísané v Knihe proroka Amosa v celej druhej kapitole nasledovne: „Takto hovorí Hospodin: „Pre tri previnenia Moábu, ba pre štyri, neodvrátim to, lebo na vápno spálili kosti edómskeho kráľa. Zošlem oheň na Moáb a pohltí pevnosti Kerijótu a zomrie Moáb v hluku za bojového pokriku, za zvuku rohu. Vytnem vládcu z jeho stredy a všetky jeho kniežatá pobijem spolu s ním,“ hovorí Hospodin. Takto hovorí Hospodin: „Pre tri previnenia Júdu, ba pre štyri, neodvrátim to, lebo

zavrhli Hospodinov zákon a nezachovávali jeho prikázania. Dali sa oklamať svojimi modlami, za ktorými chodili ich otcovia. Preto zošlem oheň na Júdu a pohltí pevnosti Jeruzalema.“ Takto hovorí Hospodin: „Pre tri previnenia Izraela, ba pre štyri, neodvrátim to, lebo za peniaze predávajú spravodlivého a chudobného za pár sandálov. Dychtia aj po prachu zeme na hlave bedárov a krivia cestu biednych. Syn i otec k tomu istému dievčaťu chodia, a tak znesväcujú moje sväté meno. Na rúchach vzatých do zálohy sa váľajú pri každom oltári a zhabané víno si popíjajú v dome svojho boha. Pritom ja som pred nimi vyhubil Amorejčanov, ktorí boli vysokí sťa cédre a silní ako duby. Predsa som zničil ich ovocie hore a ich korene dolu. Veď ja som vás vyviedol z Egypta a viedol som vás púšťou štyridsať rokov, aby ste sa zmocnili krajiny Amorejčanov. Aj prorokov som vzbudil z vašich synov a nazirejov z vašich mládencov. Nie je to tak, Izraeliti?“ znie výrok Hospodina. „Vy ste však vínom opájali nazirejov a prorokom ste prikazovali: ‚Neprorokujte!‘ Preto, hľa, rozkolíšem zem pod vami, ako sa kolíše voz naplnený snopmi. Rýchlemu nepomôže útek, silný si nepomôže silou, ani hrdina sa nebude vedieť zachrániť. Lukostrelec neobstojí, rýchlonohý sa nezachráni, ani jazdec si nezachráni život. Aj ten, čo je najodvážnejší medzi hrdinami, nahý zuteká v onen deň,“ znie výrok Hospodina.”

Drahé sestry a milí bratia!

Význam mena Amos je zaťažovať. Prorok, ktorý bol v tom čase znalý a vzdelaný, bol pastierom a pestovateľom fig. Žil na hranici medzi Izraelom a Judskom. Severné kráľovstvo získalo nezávislosť pred 150 rokmi, ako o tom pojednáva Prvá Kniha Kráľov v 12. kapitole, keď Jeroboam II. získal pre Izrael veľké územia. Podľa prorokov bol však jedným z najhorších vládcov. Jeho veľké bohatstvo a modlárstvo viedli k nespravodlivosti a zanedbávaniu chudobných. Prorok Amos sa podvolil Božiemu volaniu, nespokojný s vtedajšou situáciou a odišiel do Bételu, kde bola v tom

čase svätyňa. Išiel tam kázať Slovo Božie. Táto biblická kniha je zbierkou jeho kázni, básní a vízií. Kniha má poslanstvo nielen pre severské kráľovstvo, ale aj pre nás. V kapitolách prvej a druhej nájdeme poslanstvo určené národom a Izraelu.

Ak by boli vymenované mestá zakreslené na mape, vytvorili by kruh, ktorého stredom by bol Izrael. Prorok Amos hovorí, Boh už rozhodol o osude národov.

Súd zasiahne aj Edoma, ktorý bol ponevieračom otrokov. Aj z tejto situácie vidíme, že nie je nič nemilosrdnejšie ako bratský hnev. Boží hnev nie je proti nim preto, že by niečo urobili proti Izraelu, ale jeden pohanský a modloslužobný ľud tu koná proti druhému. Pán nesúdi len svoj vyvolený ľud, ale všetky národy, ktoré patria pod Jeho nadvládu.

Moáb znesvätil mŕtvolu. Odpočinok mŕtvych je tiež pod Božou ochranou. Ani proti potrestaným nemôže nikto hrešiť bez trestu. Videli sme aj v prípade Kaina, že ho nikto nemohol beztrestne zabiť. Pálenie kostí je však obrazom úplného zničenia.

Čo vedie ľud k takémuto činu? Existuje i taká situácia v živote človeka, keď hnev voči druhému človeku je taký obrovský, že sa nekončí ani jeho smrťou? Zranenia, straty a strastiplné situácie zažitú v minulosti majú takýto dopad na každodenný priebeh udalostí. Znesvätenie po smrti je tiež dôsledkom hriechu.

Podobná vec sa stala v histórii s jedným z našich predreformátorov. Bol to John Wycliff, ktorého kosti boli vykopané, spálené a rozptýlené v rieke Temža roky po jeho smrti. Podľa pohanských zvykov, ak sú kosti spálené, potom človek po smrti nebude odpočívať v pokoji. Veľkí kresťania spôsobili i takéto veci v mene Ježiša Krista.

Napokon prichádza na rad Judsko: To, že Boh má rád svoj vyvolený národ, to neznamena, že je výnimočný a môže si robiť, čo chce. Judsko aj Jeruzalem budú súdení. Hriech Judska je oveľa závažnejší, veď on poznal zjavené Božie Slovo. Poznal Božie vedenie, ako aj Jeho opatrenia a vôľu. Napriek tomu čítame o bludoch modiel. V ich živote sa objavujú lži. Ten, kto pozná vôľu svojho Boha, bude podrobený väčšiemu súdu. Úlohou Božieho ľudu do dnešného dňa by bolo odrážať Božiu lásku, milosť a milosrdenstvo, ktoré On sám prijal od Pána, mali byť odovzdávané v jeho prostredí a svetle a v tme, nie reprezentovať tmu. Žili ako deti sveta, a konali akoby o Bohu nikdy nepočuli: „zavrhlí Hospodinov zákon a nezachovávali jeho prikázania.”

(4b)

Nestarali sa o Božiu moc a zaopatrenie. Ústami možno vyznávali Pána ako Boha, ale nezachovávali Jeho prikázania. Potrebujeme požehnanie, pomoc, ale nemáme nikoho, koho by sme poslúchli. Hospodin svoj ľud povolal do vzťahu lásky, povedal im podmienky ešte pred uzavretím spojenectva. V ničom neklamal. Tieto previnenia Judska vždy zostávajú ťažkými hriechmi pred Pánom: pohrdanie Pánovým zákonom, lož a modlárstvo. Zákony sú vryté do ľudského srdca vierou. A s tým, že zákon nie je potrebný, objavuje sa odmietnutie aj voči Bohu.

Izrael

Na druhej strane existujú oveľa závažnejšie obvinenia voči Izraelu. V tejto dobe má krajina politickú stabilitu a život ľudí charakterizuje ekonomická prosperita. Žili v presvedčení, že toto všetko je Božie požehnanie, pretože boli verní. A hoci tresty okolitých národov považovali za spravodlivé, proroctvo hovorí aj proti nim. Cieľom Hospodinovým je začať sebaskúmanie a návrat k Bohu.

Jeho hriech je pomenovaný po Izraeli. Netreba zväčšovať hriechy iných ľudí a schvaľovať trest pre iných, ale pozametáť si na vlastnom dvore. Čokoľvek môže ukončiť zdanlivo bezpečný životný štýl.

Hriechy Izraela boli nasledovné: 1. Predali dlžníkov ako otrokov

Prorok Amos obviňuje bohatých, pretože sa nestarajú o chudobných a boli spáchané vážne nespravodlivosti. Pred mnohými vecami zatvárajú oči a chudobných predávajú ako otrokov. Je im tiež odopreté právne zastúpenie.

2. Utláčali chudobných.

3. Morálny poriadok rodiny bol narušený. Otec a syn „navštevovali“ tú istú ženu a dôsledku toho boli v zraniteľnom stave aj ženy.

4. Protiprávne procesy spôsobili, že situácia dlžníkov bola neúnosná.

Šaty v zálohe mali vrátiť pri západe slnka. Spúťali každého, kto sa spreneveril, neposlúchali mojžišovské zákony a smilnili pri oltároch modlárskeho chrámu.

9. verš:

A kým je uvedené násilné správanie ľudí, v pokračovaní sa objavuje Božie milosrdenstvo. Ľud sa musí zahľadiť do svojej minulosti, čo Pán urobil pre svoj vyvolený ľud. Bol s nimi po vyvedení z Egypta i počas putovania púšťou. Boh

zachránil svoj ľud z otroctva a je nepochopiteľné, že sa takto Jeho vyvolený ľud správa k ostatným. Boh neustále preukazuje svoju vernosť svojmu ľudu. Dal im prorokov, aby ich zachránili, ale aj oni držali jazyk za zubami. Vraveli si: „nepotrebujeme prorokov“, avšak Hospodin mal aj na to svoju jednoznačnú odpoveď. V odpovedi zaznel súd. Sila a dôvera sú otrasené. A odtiaľto už nikto neutečie. Zažijú, aké to je padnúť do Božích rúk. V liste Židom je to takto napísané: „Hrozné je padnúť do rúk živého Boha.“ (Žid 10,31)

Tí, ktorí už zakúsili Otcovo milosrdenstvo, nemôžu byť nemilosrdní k svojim blíznym. Účelom dôrazu na dodržiavanie zákonov je viesť dnes žijúcich ľudí k dodržiavaniu zákonov. Sám Ježiš Kristus je Naplnovateľom zákona. Zákon vedie ku Kristovi. Keď si človek uvedomí svoju vinu v zrkadle zákona, vtedy je hodný Božieho hnevu a spravodlivý rozsudok je v živote nás všetkých oprávnený. Kým si to neuvedomíme, nepochopíme, ako veľmi potrebujeme Krista a čo pre nás urobil. Bol to On, Kto vzal rozsudok na seba. Náš osud riešil ON sám. Môj a váš osud. Znášal trest. Predložil za nás zmierčiu obeť. Sme žobráci, ktorí potrebujú Božiu milosť. Vzal na seba Boží hnev a tak nás zachránil. Preto k Nemu môžeme uniknúť aj dnes. A my môžeme dôverovať len Pánovej milosti.

Nech Pán použije túto biblickú stať, ohlásenie súdu v našich životoch, aby sme si uvedomili, že bez NEHO by sme boli stratení. Kiež by sme Ho mohli hľadať a oslavovať z celého srdca v Kristovi každý deň. Amen.

Biblický text: Evanjelium podľa Jána 8. kapitola, 12-20. veršov:

Čítam Božie Slovo, ktoré je zapísané v Evanjeliu podľa Jána v ôsmej kapitole od dvanásteho po dvadsiaty verš nasledovne:

„Potom k nim Ježiš znova prehovoril: „Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť v tme, ale bude mať svetlo života.“ Farizeji mu však povedali: „Ty sám svedčíš o sebe; tvoje svedectvo nie je pravdivé.“ Ježiš im odpovedal: „Hoci sám svedčím o sebe, moje svedectvo je pravdivé, pretože viem, odkiaľ som prišiel a kam idem. Vy však neviete, odkiaľ prichádzam, ani kam idem. Vy súdite podľa tela, ja nesúdim nikoho. Ak však súdim, môj súd je pravdivý, pretože nesúdim sám, ale so

mnou i Otec, ktorý ma poslal. Aj vo vašom Zákone je napísané, že svedectvo dvoch ľudí je pravdivé. O sebe svedčím ja a svedčí o mne aj Otec, ktorý ma poslal.“ Nato mu povedali: „Kde je tvoj Otec?!“ Ježiš odpovedal: „Nepoznáte ani mňa, ani môjho Otca. Keby ste poznali mňa, poznali by ste aj môjho Otca.“ Tieto slová povedal pri pokladnici, keď učil v chráme. A nikto ho nechytí, lebo ešte neprišla jeho hodina.“

Drahé sestry a milí bratia!

Pred nami je Ježišova debata s farizejmi a predstaviteľmi kňazskej aristokracie. Ježišova sebadeklarácia za svetlo sveta sa niekoľkokrát objavuje nielen v Jánovom evanjeliu, ale aj v Starom zákone. Jahvem zaslúbený Mesiáš je svetlom pre národy:

Iz 42:6: „Ja, Hospodin, som ťa povolal v spravodlivosti, uchopil som ťa za ruku, stvárnil som ťa a urobil som ťa zmluvou ľudu, svetlom pohanov,“

Iz 49:6: „Povedal: „To je málo, že si mojím služobníkom, aby si povzniesol Jákobove kmene a priviedol späť zachránených Izraela. Ustanovujem ťa za svetlo národov, aby si bol mojou spásou až do končín zeme.“

Iz 60:19: „Slnko ti nebude viac svetlom vo dne ani mesiac so svojím jasom ti nebude svietiť v noci, ale Hospodin ti bude svetlom naveky a tvoj Boh tvojím jasom.“

Ježiš svojím výrokom oznamuje, že sa skrze Neho naplnilo starozákonné proroctvo. To, čo Boh sľúbil, je už realitou. On jediný je zdrojom svetla, Ktorý môže dať svetu osvetlenie, uzdravenie a spásu. Kto Jeho nasleduje, teda v Neho verí, dostáva svetlo, ktoré tvorí a zabezpečuje rast. Nielen rastliny potrebujú svetlo na to, aby rástli, ale aj človek môže skrze toto svetlo rásť vo viere.

Tak ako svetlo jeruzalemského chrámu osvetľovalo celé mesto, aj tie najtemnejšie miesta, nádvorcia a ulice, tak ako svetlo jeruzalemského chrámu prenikalo tmou noci, tak Ježiš osvetľuje celý svet. No kým sviece v zlatých svietnikoch počas sviatku svietili len 7 dní, On je večným svetlom. Ježiš je zdrojom svetla, Ktorý láme silu temnoty nielen na jednu noc, ale navždy, a to nielen pre oslavujúci ľud v Jeruzaleme ale skôr je to svetlo pre každého, osvetľuje cestu celého života. Slávnostné procesie

okolo chrámu utíchnú, svetlá zažnú, Ježiš je zdrojom svetla, Ktorý je nevyčerpatel'ný, žiari navždy a Jeho nasledovníci sú jeho súčasťou. Kristovo svetlo pôsobí na všetkých, ktorí s ním prichádzajú do styku. Kto sa dostane pod Jeho vplyv, získa život. Farizeji však nespoznávajú Boha, Ktorý poslal Mesiáša.

Rozumejú Ježišovmu mesiášskemu tvrdeniu, no protestujú proti Nemu, spochybňujú pravosť Jeho svedectva odvolaním sa na zákon. Ježiš odmieta ich ostré, zaslepené a trúfale tvrdenie založené na dvoch argumentoch.

Prvý argument je Jeho autorita. Pozná celý kontext života, pozná aj detaily vlastného života pred a po pozemskej fáze. To o sebe Jeho odporcovia povedať nemôžu. Pozná celú realitu. Ježiš stojí nad zákonom a nad vlastnými odporcami, ktorí spochybňujú pravosť Jeho výroku, ktorí posudzujú podľa tela, teda ľudským spôsobom, poznajúc malý zlomok celej pravdy, iba vlastníaci ligotavé svetlo svojich zatemnených ľudských zmyslov. Ježiš nesúdi. Nie je to Jeho poslanie v tejto dobe, ale ak áno, potom je Jeho úsudok samozrejme autentický a platný, aj keď je položený na misky váh zákona. Nie je však sám s týmto úsudkom, ale Otec, Ktorý ho poslal, stojí vedľa Neho. Toto vyhlásenie svedčí opäť o tom, že je v Ňom prítomný zasľúbený Mesiáš. Autenticitu Jeho slov potvrdzuje Ten, Ktorý Ho poslal, teda Stvoriteľ. Od Neho pochádza múdrosť a poznanie, ktoré bude zjavené prostredníctvom Jeho slov. Otec stojí za svojím poslom. Počas svojho pôsobenia na zemi Ježiš vždy presahuje seba samého, ohlasuje a naznačuje, že je v neustálom spoločenstve s Otcom. Ďalšia otázka od farizejov je znakom toho, že v Ježišovi vidia len jedného človeka a Jeho výrok neberú do úvahy. On na druhej strane na ich otázku opakovane potvrdzuje, že je v nerozlučnej jednote s Otcom a že ten, Kto Ho poznal, je aj ich Otcom.

Kto vstúpil do spoločenstva s Ježišom, vstúpil aj do spoločenstva s Otcom. Tragédiou Izraela je, že neprijal spoločenstvo s Ježišom, neuznal Ho ako Otcovho posla, a teda neuznal ani Otca. Ich tragédiou je, že si mysleli, že všetko vedia lepšie; ako sám Boh. Ježiš hovorí jasne nielen k nim, ale aj k nám. Realistický obraz ukazuje, že Boží ľud je v rozpore s Bohom, pretože On nie je taký, ako si ho ľudia predstavovali. Boží ľud je v rozpore so svojím Bohom, pretože si myslí, že je neomilný. Neospravedlňuje svoje myšlienky, dokonca očakáva, aby mu dali za pravdu. Hospodin však od nich očakáva poslušnú vieru. Ježišova debata v chráme, na nádvorí žien, ktorý sa odohral s Jeho

odporcami, na mieste, kde bolo umiestnených 13 veľkých pokladničiek na vykúpenie obetí. Zatiaľ čo predtým sám cudzoložnú ženu neodsudzuje. Dnes spoločne prosíme, aby Ježiš ako svetlo sveta zostal s nami v tomto temnom svete, aby Ním ožiaril naše srdcia, naše duše a naše mysle. Nech to Boží Duch Svätý robí zakaždým mocou Slova, aby Slovo ako lampa bolo svetlom na našej ceste, večným životom a nádejou, ktorá v každej situácii hľadá na Svetlo sveta, teda na Pána. Amen.

Modlitba: Pane náš! Nechceme sa s Tebou hádať, len Ťa prosíme, aby si osvetlil naše životy svojím svetlom. Priznávame sa Ti, že tma by nás pohltila a urobila by našu cestu úplne neviditeľnou, keby nebolo Teba, Ktorý nám dávaš na vedomie Svoje sľuby a ustanovenia. Ďakujeme, že každý výrok, ktorý je o Tebe: „Ja som...“, ohlasuje nám život a prijatie. Hospodine náš, Ty vieš, kto sme. Čo zatieňuje život každého z nás, alebo presne to, čo je to temné štádium, kde sme ešte nepozvali Tvoje svetlo a živíme v ňom semienka hnevu a neodpustenia. Prosíme Ťa, aby si kráčal cez naše srdcia a mysle so Svojím svetlom, aby sme sa mohli rozísť so všetkým, čo by nás zadusilo temnotou. Zober všetko, čo nie je v poriadku podľa Tvojich noriem a neslúži nášmu duchovnému rozvoju. Prosíme, požehnaj našu komunitu. Prostredníctvom Tvojho Slova buď stálym svetlom našej cirkvi, aby Teba stále viac a viac ľudí uznávalo ako zdroj svetla a zdroj pre ich životy. Modlíme sa za našich bratov a naše sestry po operácii, daj im úplné uzdravenie, modlíme sa za naše vdovy a siroty. Modlíme sa za unavených, ale ďakujeme aj za fyzickú silu tým, ktorí sú pripravení z času na čas predstúpiť pred Teba, vpustiť svetlo Tvojho Slova do svojho života a vyznať, že Ty si Svetlo sveta. Zostaň s nami, prosíme, ochráňuj našich rodinných príslušníkov, vojnou zničené oblasti sveta, lieč a vylieč našich chorých a buď oporou všetkým, ktorí sa na vás obracajú so založenými rukami a žiadajú Ťa o požehnanie ich životov. Pre Pána Ježiša Krista, vypočuj nás. Amen.

Modlitba Pánova: Otče náš

Požehnanie: „Potom k nim Ježiš znova prehovoril: „Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť v tme, ale bude mať svetlo života.“ (Jn 8,12) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č.: 557: „Ježišu, ráč sám...“